

5. Nov. 1972

FAKTA

Dato:

5. Nov. 1972

Sidetæl:

Værkstedsbog 1972 | s. 95-98

veden på hovedet og den slags om
presen har dem normalt - læse
mere vage på det at der er
mange af dem og at de forts
dette siger hver indtil noget
helt specielt - fordi de blot
helt ren hull post holder et sted
beskuren her en eller anden til-
-komst mig til. Jeg skal derfor
hvor på siger noget om begre-
-bet Post kort - og ikke kun
bringer det i kunstverste op med.

5-11-72.

Efter at have set alle
Postkort montagerne igennem står det
klart at de næsten alle står og
fulder med rent formelle egenskaber.
Det er kun muligt at udelar-
dem ud fra formelle kriterier - pla-
-ceringen af billedet i forhold til pla-
-den - proportionering, form og dens
karakter, men også flade udstrækning
o. s. v. Det betyder altså at på
tror ikke at arbejde med disse
elementer, men alligevel gør det - at
de på forts af bestrebelserne på
det modsatte hele billedet "smig-
sig ind". Jeg bringer postkortet
som et billedet ment og ikke

som et Postkort, i lte i forhold
til hvad der repræsenterer - eller
forskillen, men som en størrelse -
proportion i forhold til billedfladens
proportion - postkortet tjener alene
til at gennemføre at det hele
er baseret på ren og skær formu-
lisering. Hvis jeg ikke imidlertid
ville det være mere renfordigt
at udskifte det med en reel
form der i lte gav sig ud for at
være andet end form.

Der er efter mig et lille foren-
to begreber der i lte kan andet
end kvalitativt det rene formelle
og det der sætter sig helt udover
det enhver formel bekræftning
der siger sig selv at dette kan
kun resultere i modsigelser.

~~Det~~ De beslutninger jeg tager
under arbejdet er lige fra begyndelsen
baseret på en formalistisk vending
- kvalitetsstrukturen - den rene struktur
i forhold til fladen o. s. v.
og nogle af mon tegner her på
direkte. Baseret på dette på
dette forhold mellem kort og flade
i det jeg har komponeret det
lille kort i forhold til den store

flade. Det er mit udgangs punkt
der er forrest du det begynder
med det rent visuelle hvorved
alle beslutninger tages i forhold
til dette udgangs punkt d. v. s. i
forhold til det rent synlige
og helt udelukker elementer der
kan ligge uden for dette område.
Dermed når jeg igen frem til den
betragtelse jeg ustandse sig efter mig
sehr: at udgangs punktet - ideen -
i sig selv er tilstrækkelig gennemtankefuld
og at jeg dermed fortæller mig på
det rene arkitektur som jeg har en
vis tone til altid at få til at
junge - d. v. s. den rent syns-
-mæssige (ofte rent dekorative)
manipulation med elementerne.
Produktet er når sundheden skal
jævn meget overfladiske - fordi jeg
i sig selv har givet mig selv ubegræn-
-heden at gennemtanke hele ideen.
Jeg har i sig selv gjort mig klart
hvad det var jeg ville med disse
Dokument, men blot synes det
var en fin ide og er så enkelt
i sig selv hui-høj - lydende det hele
sta og fulde med form med sin
(arkitektur). ~~Men er det~~ Men er det

over hovedet muligt for mig at
gøre andet end hvad jeg gør?
Om skøn i ikke at gøre noget
for ikke kun gøre - som er
gjort for min natur?

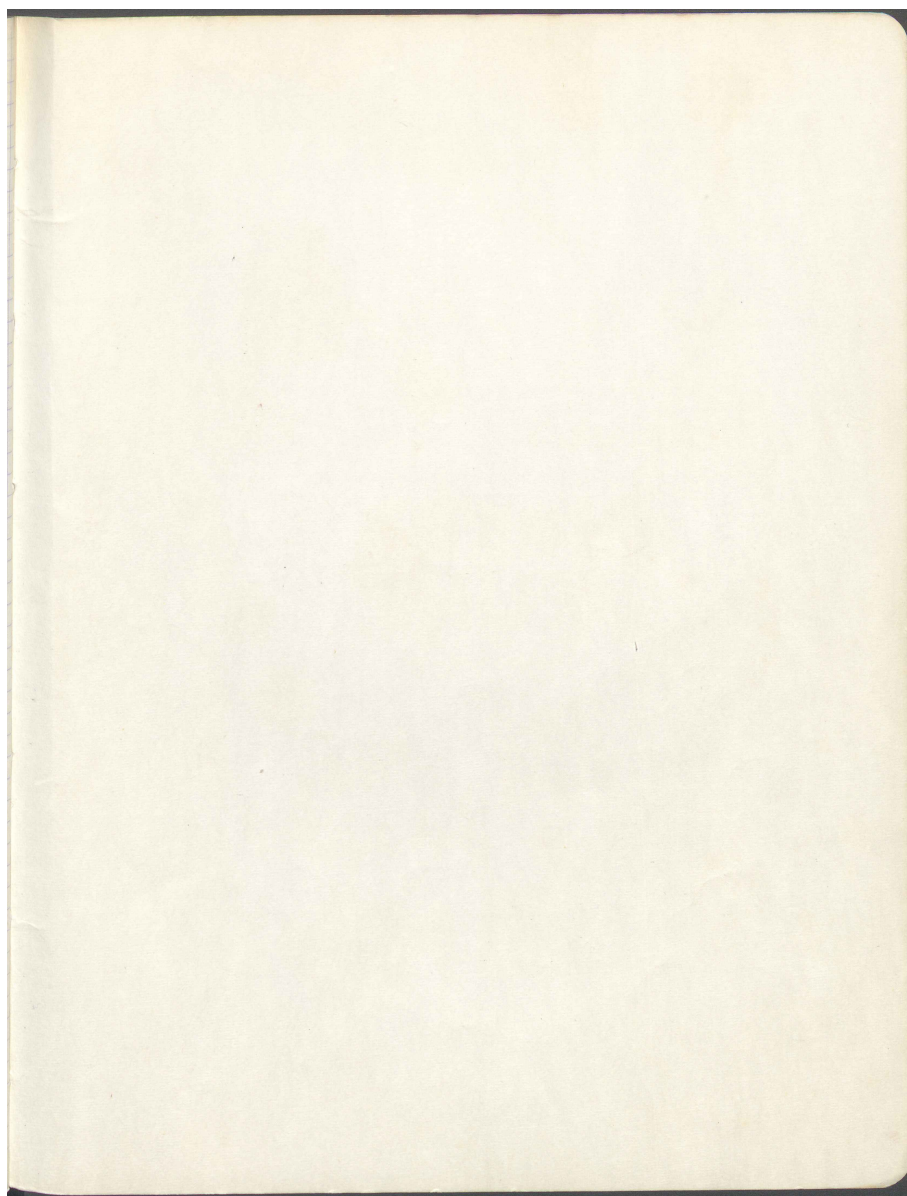
Denne utilmødelighed med at
traste mig ud i arbejdet - at
jå begynde er den i ikke min
natur? Spontaneitet?

Formodentlig, men der er også en
anden side af min natur der
trykkes mig at lade tingene
modne meget langsomt, hvilket
kommer af at de aller fleste af
mine mere voksne, ider hvor haft
flere års modmings tid for jo
kunne sætte dem i produktion
og først når dette helt punkt er
indtraffet har Spontaneiteten
sin fulde berettigelse - men
denne modmings tid er det man
kommer med for disse modigt-
-ser, dette arbejde som tilfæl-
-det er med Fortvælnene.

Jeg kan slet ikke forstå denne
produktions utilmødelighed for der
er jo i sig selv i ikke noget der
haster der er jo i ikke noget
jo skal nå.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

